

[Arbejds- og socialministeren.]

har taget skyldigt hensyn til denne meget vigtige side af vor lovgivning og vort samfundsliv.

Efter at sagen blev forhandlet her og loven blev vedtaget af det høje ting, har den ydermere været fulgt op ovre i socialministeriet, idet man på baggrund af forhandlingerne i udvalget og på baggrund af forhandlingerne her i salen stærkt har understreget overfor kassernes ledelse, hvorledes sagen nu lå i forhold til lovgivningsmagten; på de områder kan der ikke herske nogen som helst tvivl. Jeg tror også, man har lov at slå fast her i dag, at hvis man ser på det grundlag, der er skabt for denne uhyre nyttige forsikring, arbejdsløshedsforsikringen, må man erkende, at det offentlige har behandlet denne sag på en fair og rimelig måde. Hvis man tager det i store tal, viser det sig, at de ca. 600 000 forsikredes eget bidrag i gennemsnit andrager ca. 2 kr. 50 øre.

Det offentliges ydelse til denne forsikringsform ligger noget over det, som de forsikrede selv yder. Og det er også ganske interessant, synes jeg, gennem de foretagne undersøgelser at konstatere, at selvfølgelig er der kasser — og desværre gælder dette den største kasse —, der endnu ikke er så gunstigt stillet, hvad reserver angår. Men tager man — bortset fra arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, hvor det ugentlige kontingent, som man vil vide, er 4 kr. — kasserne i gennemsnit, vil den forsikredes egen ydelse gennemsnitlig udgøre 1 kr. 65 øre. Hvis man sammenstiller disse ting, synes jeg, at man, med den anerkendelse, der selvfølgelig gives, og det forsikringsmæssige grundlag, der her er skabt mod arbejdsløshed, i dag har lov til at sige, at der efter de forbedringer, der er gennemført, fra det offentliges side har været vist overordentlig stor hensynsfuldhed og forståelse med henblik på en løsning af denne side af sagen.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed slå fast, at det lovforslag, som forslagsstillerne her har lagt på tingets bord, selvfølgelig har været nøje undersøgt og overvejet, men jeg må ud fra de økonomiske forudsætninger, som vi arbejder under i det høje ting, og som vort land i det hele taget må arbejde under i disse måneder, fastslå, at med vore nævnte vanskeligheder for øje er det ikke muligt at komme frem ad denne vej. Jeg vil derfor på regeringens vegne sige, at vi ikke ser os i stand til at anbefale det foreliggende lovforslag i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Strøm):

Som jeg gjorde opmærksom på i min fremsættelsestale, og som også den højtærede arbejds- og socialminister sagde, er det foreliggende lovforslag af lignende indhold som et lovforslag, der blev gennemført her på rigsdagen i sidste rigsdagssamling. Der er også ved tidligere lejligheder gennemført lignende love, som har muliggjort det for arbejdsløshedskasserne at udbetale en brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede. Det var således tilfældet i 1937, i 1940 og i 1943, og i årene 1944 og 1945 blev det gennemført ved lovanordninger; sidst blev der gennemført en ordning i sidste rigsdagssamling, altså i samlingen 1949—50.

Disse lovforslag har faktisk hver gang mødt velvilje her på rigsdagen. De er blevet gennemført, når der har været en i økonomisk henseende særlig vanskelig tid for de arbejdsløse at komme igennem, d. v. s. en periode, hvor rigsdagen har skønnet at den ordinære arbejdsløshedsunderstøttelse burde suppleres med en ekstra hjælp, fordi forholdene talte herfor. Således skønnede vi altså i sidste rigsdagssamling, at den prisstigning, der havde fundet sted, gjorde det naturligt at give de arbejdsløse mulighed for at få en brændselshjælp.

Mit parti skønner det samme i år og har derfor fremsat det lovforslag, der nu er til behandling. Vi ved alle, hvor vanskeligt forholdene tegner sig for en familie, når der er arbejdsløshed tilstede, og ikke mindst når der, som nu, finder og har fundet ekstraordinære prisstigninger sted. Jeg beklager derfor, at den højtærede arbejds- og socialminister på regeringens vegne udtalte, at det ikke var muligt at komme frem ad den vej, som vi har foreslået. Det kan nemlig ikke nytte, at den højtærede arbejds- og socialminister henviser til, at der, siden vi sidst gennemførte en brændselshjælp, er sket forbedringer i arbejdsløshedsloven. Jeg skal erkende, at det er der i den forstand, at arbejdsløshedskasserne for de ordinære ydelser, de har haft, får en højere refusion, men der er jo ikke i selve arbejdsløshedsloven åbnet kasserne nogen mulighed for at udbetale brændselshjælp. Det, vi har foreslået, er, at der gives arbejdsløshedskasserne mulighed for at udbetale en brændselshjælp, svarende til den, der blev udbetalt sidste år. Det kan jo nemlig heller ikke nytte at give arbejdsløshedskasserne en beføjelse hertil, når vi ved, at der er enkelte arbejdsløshedskasser, som, trods de forbedringer, der blev gen-